

РЕШЕНИЕ

№ 2088

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1601** по описа за **2024** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. Й. К. от [населено място] срещу Решение №88/05.01.2024 година, постановено по н.а.х.д.№15627/2023 година по описа на СРС,99 състав изменящо Електронен фиш, серия К №8214336/06.10.2023 година на СДВР, с който на В. Й. К. е наложена глоба в размер на 100 лева на основание чл.189,ал.4,вр. с чл.182,ал.1,т.2 от ЗДВП за извършено нарушение на чл.21,ал.1 от ЗДВП, във връзка с чл.21,ал.1 от ЗДВП, като е намалена наложената глоба от 100 лева на 50 лева на основание чл.182,ал.1,т.2 от ЗДВП.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност и незаконосъобразност на оспореното съдебно решение. Твърди се, не е доказано извършване на нарушението по изменената разпоредба, тъй като е налице съществено изменение на обстоятелствената част на обвинението – а именно, че нарушението не е извършено повторно и неправилно е ангажирана отговорността на касатора за извършеното нарушение на чл.21,ал.2 от ЗДВП и след изменението от страна на СРС и съществено са нарушени правата на жалбоподателя, тъй като е доказано, че нарушението не е извършено при условията на повторност. Иска се отмяна на решението, отмяна на Електронния фиш и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, касаторът- В. Й. К., редовно и своевременно

призован, не се явява и не изпраща представител. От процесуалния представител на същия е постъпила писмена защита.

Ответникът по касация- СДВР, редовно и своевременно призован, не изпраща представител. От процесуалния представител на същия е постъпила писмена защита, в която се заявява претенция за присъждане на разноски.

Представителят на СГП-прокурор С. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Анализирайки всички събрани доказателства, обосновано СРС приел, че на 06.10.2023 година в 18,57 часа с мобилна система за видеоконтрол АТСС № MD1197 е заснето движение на автомобил с рег. [рег.номер на МПС] - С., модел С4, собственост на касатора движещ се в [населено място] по [улица]до номер 200, в посока от [улица]към [улица],като е засечена скорост на движение на автомобила 65 км/ч при максимално допустима скорост за движение 50 км/ч., въведена с пътен знак В-26. За констатираното нарушение, извършено при условията на повторност срещу касатора е съставен Електронен фиш серия № К8214336/06.10.2023 година- в едногодишен срок от влизане в сила на Електронен фиш серия К/5321302 на 12.09.2023 година е наложена глоба на касатора в размер на 100 лева на основание чл.189,ал.4, във връзка с чл.182,ал.4, вр. с ал.1,т.2 от ЗДВП.

Установено е, че на датата на нарушението превозното средство е управлявано от собственика на автомобила- касатор в настоящото производство

От разпечатка от паметта на техническо средство, която е вещественно доказателство, изготвено по реда на чл. 189, ал. 15 ЗДвП, се установява, че на процесната дата е заснет лек автомобил С., С4 като е засечена скорост на движение на същия автомобил от 65 км/ч, като са записани датата, часът, посоката на движение, фиксираната скорост и е сниман регистрационният номер на автомобила, който съвпада напълно с този, който е управлявал касатърот, а АТСС за наблюдение и регистрация на пътни нарушения е одобрена и вписана в Регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, със срок на валидност на одобряването 13.06.2027 година.

Правилен е изводът на СРС, че при издаване на електронния фиш не са допуснати нарушения. Чл. 189, ал. 4 ЗДвП сочи, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган,на нарушителя се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от Министъра на вътрешните работи.

"Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. По дефиниция, електронният фиш не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което в случая е сторено, т.е. не е налице законово изискване да бъде посочено лицето, издало електронния фиш в който смисъл са доведени на ксатора и на негови япорцесулна перадсетивтел, че лизцето издало офиша на епиртжна парвомощия да издава електоринни фишонве.. Електронният фиш по ал. 4 се връчва на лицето по [чл. 188, ал. 1 или 2](#) с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от Министъра на вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на Свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. В 7-дневен срок от получаването на електронния фиш може да се направи писмено възражение пред директора на съответната структура на Министерството на вътрешните работи. Директорът разглежда възражението и преценява доказателствата в 7-дневен срок от постъпването му. Издаденият електронен фиш се анулира, ако от събраните доказателства е установено, че моторното превозно средство е било обявено за издирване, нарушението е извършено с моторно превозно средство със специален режим на движение. Директорът на областната дирекция на Министерството на вътрешните работи уведомява собственика на превозното средство, а когато то е собственост на юридическо лице - неговия законен представител, за решението си по ал. 6 в 7-дневен срок от датата на анулирането, съответно - на отказа за анулиране на фиша. Електронният фиш подлежи на обжалване по реда на [Закона за административните нарушения и наказания](#). Жалбата срещу електронния фиш се подава в 14-дневен срок от получаването му, а когато е направено възражение по ал. 6 - в 14-дневен срок от съобщаването на отказа за анулиране на фиша. В 7-дневен срок от получаване на жалбата директорът на съответната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, или оправомощено от него лице я изпраща заедно с цялата преписка на съответния районен съд, като в съпроводителното писмо посочва и доказателствата в подкрепа на обжалвания електронен фиш, както и информация за участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по [чл. 21](#), посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка. При плащане на глобата, наложена с електронен фиш, в срока по ал. 8 се дължи 70 на сто от нейния размер. Глобата, наложена с електронен фиш, който е бил обжалван и потвърден от съда, се дължи в пълен размер.

В конкретния случай, касаторът изобщо не е оспорил нито посоченото място на нарушението, нито предвидената максимална скорост за движение от 50 км/ч пред

СРС, нито пък, че той не е управлявал МПС на въпросната дата. СРС е събрал доказателства, удостоверяващи годността на техническото средство, обсъдил ги е наред с всички събрани доказателства. Следва да бъде посочено, че съгласно §1,.65 от ДР на ЗДВП (нова - ДВ, бр. 19 от 2015 г.) "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат- стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

СРС е анализирал не само приложените доказателства, но и относимите правни разпоредби, като е отговорил на всеки един довод в жалбата и най- вече е отчел, че условията и редът за ползване на средството за измерване, представляващо автоматизирана техническо средство и система за контрол на правилата за движение по пътищата, са уредени в Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 година за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена на основание законовата делегация на чл. 165, ал. 3 от ЗДВП. Техническото средство, с което е засната скоростта на движение на автомобила на касатора е от утвърден тип, преминало е последваща техническа проверка от компетентен орган, което се установява от Протокола за проверката му от е със срок на владинето до 13.06.2027 година и удостоверението за одобрен тип, което пък води до извод, че АТСС е отговаряло на изискванията на чл. 4, ал. 1 и 3 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 година на МВР и електронният фиш отговаря на изискванията на нормата на чл. 3 от Наредбата за нарушение на правилата за движение, установено чрез ползване на АТСС. СРС е анализирал отбелязването в Протокола за използване на АТСС,отчел е, че измерването е извършено в стационарен режим, според изискванията на чл. 9, ал. 2 от Наредбата и за извършеното измерване е съставен Протокол в съответствие с изискванията на чл. 10, ал. 1 от Наредбата и приложението, попълнен с необходимите реквизити и на тази плоскост е приел за неоснователни възраженията на жабоподателя за недопустимост на събраните доказателства посредством преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства, а измерването с техническото средство е извършено при спазване на процесуалните изисквания и резултатът от същото представлява допустимо доказателство.

Обоснован е изводът на СРС, че максимално разрешената скорост за движение е била въведена за населеното място -50 км/ч,въвеждащ ограничение на скоростта- 50 км/ч според чл. 21, ал. 2 от ЗДВП с пътен знак В-26 във връзка с чл.21,ла.1 от ЗДВП факт, установяващ се от снимката, изготвена по повод направеното измерване, измерената скорост на движение е 65 км/ в час.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, законосъобразно след като е събрал доказателства ,че посоченият Електронен фиш серия К/5321302 от 06.09.2021 година не е влязъл в сила е налице висящо производство пред СРС, не е налице хипотезата на извършено нарушение в условията на повторност, законосъобразно е изменил Електронния фиш и е наложил глоба за извършено нарушение на чл.182,ал.1,т.2 от ЗДВП в размер на 50 лева, сочеща

че водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва по т.2 за превишаване от 11 до 20 km/h - с глоба 50 лева/, като е изменил Електронния фиш. Неоснователен е доводът на процесуалния представител на касатора , че след като не е налице повторност, то е налице съществено разминаване между описанието на нарушението, което е довело до ограничаване правото на защита на наказаното лица, защото повторността засяга налагането на санкция и нейния размер, но не засяга извършеното нарушение и не може да доведе до извод, че касаторът изобщо не е извършил посоченото нарушение, още по-малко да доведе до ограничаване правото на защита на наказаното лице.

Така определеното и намалено наказание в размер на 50 лева е справедливо и съответно на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието ,визирани в чл.12 от ЗАНН и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред.

Като е достигнал до този извод в посока изменение на Електронния фиш, СРС е постановил едно правилно решение , което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и в негова полза следва да се присъди такова в размер на 80 лева. Нормата на чл.63 от ЗАНН е изменена, като е създадена нова ал.3(Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г. -29.11.2019 година в сила от 03.12.2019 година/, сочеща, че в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#).. Алинея четвърта на чл.63 също нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г от 29.11.2019 година.), постановява, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно [чл. 36 от Закона за адвокатурата](#). В алинея 5/ на чл.63 от ЗАНН/Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) е доуточнено, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). В Чл. 37. (1) от Закона за правната помощ е визирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в Наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

В ЗАНН няма преходни и заключителни разпоредби,които да уреждат началния момент на действието на нормите на чл.63,ал.3-5 от ЗАНН, които са нови и дали същите се прилагат и за започналите производства преди влизане в сила на нормите,с оглед на което настоящият съдебен състав намира, че нормите са приложими и по отношение на касационното производство, образувано на дата 06.04.2022 година пред АССГ и на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, сочещ, че възнаграждението за защита в производства по [Закона за административните нарушения и наказания](#) е от 80 до 120 лева. Тъй като производството е по ЗАНН, то възнаграждението на юрисконсулта следва да бъде определено именно по реда на тази разпоредба. В касационното производство пред АССГ е проведено едно съдебно заседание, в което не е взел участие юрисконсулт

Х. Х. но преди съдебното заседание е депозирал писмени бележки, делото не се отличава с фактическа и правна сложност/ не предполага полагане на специални усилия от страна на юриконсулта за запознаване с делото и изразяване на становище по него, при което настоящият състав намира, че полагащото се възнаграждение на юриконсулта следва да бъде определено в размер на 80 лева за касационно производство и този размер е справедлив и съответен на оказаната правна помощ. Касаторът следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника по касация юриконсултско възнаграждение именно в този размер от 80 лева. Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по-късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. ъгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 88/05.01.2024 година, постановено по н.а.х.д.№15627/2023 година по описа на СРС,99 състав изменящо Електронен фиш, серия К №8214336/06.10.2023 година на СДВР, с който на В. Й. К. е наложена глоба в размер на 100 лева на основание чл.189, ал.4, вр. с чл.182, ал.1, т.2 от ЗДВП за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДВП, във връзка с чл.21, ал.1 от ЗДВП, като е намалена наложената глоба от 100 лева на 50 лева на основание чл.182, ал.1, т.2 от ЗДВП.

ОСЪЖДА В. Й. К. ОТ ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА СДВР СУМАТА ОТ 80 ЛЕВА ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ ЗА КАСАЦИОННО ПРОИЗВОДСТВО. РЕШЕНИЕТО Е ОКОНЧАТЕЛНО.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

**ЧЛЕНОВЕ:1.
2.**

